

"שמעו ותחי נפשכם"

העורך: הרב יצחק עידו וובר ארליך שליט"א

מתורתו של הגאון הצדיק רבי משה וובר זיע"א

גליון מס' 888

פרשת ניצבים כ"ח אלול תשע"ח - נא לא לעיין בעלון בשעת התפילה ובקריאת התורה

ח"י אדר תש"ס - ח"י אדר תשע"ח
ח"י שנים להסתלקותו של הגה"צ המשפיע רבי משה וובר זיע"א

מאמרותיו

ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה וראו וגו' (כט, כא)

זוה לשון האור החיים הקדוש: "קשה, למה הקדים האמירה לראיה שעליה הם אומרים, שהוה לי למימר וראו הדור האחרון וגו' ואמרו וגו'", עיין שם

מבט לאירועי השבוע

הבחירה האמיתית

חז"ל הקדושים מספרים לנו שגולית הרשע היה מופיע ליד מחנה ישראל בשעה שעם ישראל קראו קריאת שמע בבוקר ובערב בכדי למנוע אותם מלקיים מצווה זו.

זוכרתי במאמר חז"ל זה השבוע לאור העובדה שמערכת הבחירות המונציפלית מתרגשת עלינו בימים אלה ומנסה להסיח את דעתנו מהענין שבו אנו מחוייבים להתמקד ולהתרכז יותר משאר העניינים. כוונתי בדברי אלה לימי אלול בהם אנו מצויים כעת. מלבד המטלות השוטפות והיום יומיות שמוטלות עלינו, אנו אמורים בתקופה זו להעסיק את מוחנו אך ורק בעריכת חשבון נפש על מעשינו בשנה החולפת וקבלת החלטות טובות בנוגע לשנה הבאה עלינו לטובה. ואולם אז בא השטן ויצר הרע ומנסה לטשטש את המטרה הנשגבה הזאת בכך שמטריד אותנו בענייני הבחירות העירוניות. וכי את מי זה באמת מעניין אם פלוני יהיה ראש העיר או אלמוני יהיה ראש העיר. כשיבוא רגע האמת נעשה כפי שגדולי ישראל יורו לנו.

ובנתיים שומה על כל אחד מאיתנו המשך בעמוד אחרון

בשורה טובה

בסייעתא דשמיא

ניתן להאזין לשיעור בדף היומי ובפרשת השבוע מפי עורך העלון הרב עידו ובר שליט"א במערכת "קול הדף": 02-6400000

העיקר הוא המעשה

במשך שעה ארוכה היה מברך אנשים לאחר תפילת ערבית

הקהל בענייני עשרת ימי תשובה. במשך כל החג היה לובש לבוש ירושלמי לבן.

סיפור קטן על יהודי גדול

"מי שם פה לאדם"

רבי שמעון יעקובוביץ זצ"ל נשאל על דבר היותו של רבינו זצ"ל כבד פה - האם הדבר לא הפריע בהבנת שיעוריו ושיחותיו? הגר"ש יעקובוביץ הגיב: "תמיד הפלאתי זאת. הוא היה כבד פה, אבל העובדה הזו לא הפריעה לאיש, ולא הרחיקה אפילו תלמיד אחד מהתועדויותיו. וידוע מה שאמר כ"ק מרן אדמו"ר מליובאוויטש זצ"ל לתלמיד אחד שהתלונן על היותו של רבי משה כבד פה, שדי בהבטה בפניו של רבי משה כדי לזכות ביראת שמים. כשזכיתי להיכנס ל'יחידות' אצל הרבי מליובאוויטש וסיפרתי לו כי בהתאם להוראתו לקיים את מאמר חז"ל 'עשה לך רב' מיניתי את רבי משה ובר למורי ורבי - הגיב הרבי: "רבי משה? אפילו ה'גבורה שבגבורה' שלו רחוקה מקפדנות. רבי משה, כולו 'חסד שבחסד'."

הנהגותיו של הגה"צ רבי משה וובר זיע"א בראש השנה

- היה מתפלל תפילת ערבית של ראש השנה באריכות רבה ומתוך בכיה חרישית.
- במשך שעה ארוכה היה מברך אנשים לאחר תפילת ערבית - לכתובה ולחתימה טובה.
- בשעת סעודת החג, היה מקפיד ללמוד פרקי משניות של ראש השנה.
- הקפיד לקום לפני אשמורת הבוקר בכדי שלא לישון בשעות היום של החג.
- היה מקפיד שלא לערוך קידוש לפני תקיעת השופר.
- היה נוהג לומר דברי כבושין בבית הכנסת בדמעות לפני תקיעת השופר.
- לאחר סעודת החג ביום, היה חוזר לבית הכנסת על מנת לסיים את אמירת ספר התהלים.
- לקראת סיום החג, היה עורך התועדות חסידים בבית הכנסת ושם היה מעורר את

מוצאי שבת

ירושלים: 7.32
תל-אביב: 7.34
חיפה: 7.34
באר-שבע: 7.34
רבינו תם: 8.12

הדלקת נרות

ירושלים: 6.20
תל-אביב: 6.35
חיפה: 6.27
באר-שבע: 6.36
המועדים לפי שעון קיץ

כל המעוניין לקבל את העלון "שמעו ותחי נפשכם" למייל שלו יפנה לכתובת המייל: haravveber@gmail.com

לקט של הדברים הכתובים בגליונות אלה מושמעים בהרחבה בסדרת הקלטות "שמעו ותחי נפשכם" להשיג: 02-5828284 את העלון ניתן לראות בע"ה www.veber.co.il

הוראה למעשה

ה אדם צריך לדעת שכל אחד נידון לפי מעשיו, הן לטוב והן למוטב,

ותמיד האדם וכל העולם כולו עומדים בכף מאזניים, כמ"ש רז"ל (קדושין מ' ע"א): "לעולם יראה אדם עצמו כאילו חציו חייב וחציו זכאי... עשה מצוה אחת – אשריו שהכריע עצמו ואת כל העולם לכף זכות, עבירה אחת – אוי לו שהכריע את עצמו ואת כל העולם לכף חובה". וזה לשון הרמב"ן (שמות י"ג מ"ז) בענין זה: "אין לאדם חלק בתורת משה רבינו עד שנאמין בכל דברינו ומקרינו

נושאים בפרשה

"כי המצוה הזאת"

"ואם תאמרו: שמא לרעתכם נתתי לכם את התורה?! לא נתתי לכם אלא לטובתכם, שמלאכי השרת נתאוו לה ונעלמה מהן" (מדרש רבה).

לכאורה תמוה: כיצד היינו מעלים על הדעת את המחשבה שהתורה ניתנה לרעתנו חס ושלום?! הרי חז"ל אמרו (מס' תענית כו, ב): "ביום חתונתנו – זה מתן תורה". ועוד צריך להבין מדוע המדרש צריך היה להביא ראיה שהתורה ניתנה לטובתנו ממלאכי השרת שנתאוו לה?

ניתן לתרץ שתי קושיות אלה על פי דברי הגמרא במסכת ביצה (כה, ב) וזו לשונה: "מפני מה ניתנה תורה לישראל? מפני שהם עזים". וניתנה להם תורה שיעסקו בה והיא מתשת כוחם ומכנעת ליבם" (רש"י). ובהמשך אומרת הגמרא: "דתייהם של אש, שאלמלא ניתנה תורה לישראל, אין כל אומה ולשון יכולים לעמוד מפניהם". ונראה דודאי לאו מהאי טעמא (מטעם זה) – כדי שיכולים כל אומה לעמוד מפניהם, ניתנה התורה להם, שאם כן לאו לטובתם של ישראל ניתנה להם. אלא עיקר טעמו – מפני שהם עזים "ולא הבישן למד". גם מפני שתהיה יראת ה' על פניהם שהיא הבושה (כמפורש במסכת נדרים). וכך איפוא מבקשת הגמרא לומר: אלמלא לא ניתנה תורה מכוח הטעמים שאמרו, לא היו אומות העולם יכולים לעמוד בפני עם ישראל. ונראה גם לפרש שהמשמעות של המילה "עזותם" – הוא לא גבורתם אלא היכולת שלהם לעמוד על דבריהם, שלא ישוּבו

שכולם נסים, אין בהם טבע ומנהגו של עולם, בין ברבים בין ביחיד, ואולם אם יעשה המצוה – יצליחנו שכרו ואם יעבור עליהם – יכריתנו ענשו, הכל בגזירת עליון"

המקור בפרשה: "ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב". פירש רש"י (איכה ג' ל"ח): "אמר ר' יוחנן, מיום שאמר הקב"ה "ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב" לא יצאה רעה וטובה מפיו, אלא הרעה באה מאליה לעושה רע והטוב לעושה טוב".

מדעתם מפני כל" (האומות)... (המהרש"א על הגמרא הנ"ל).

על פי כל הדברים הנ"ל, ניתן כעת לפרש את המדרש כך: ואם תאמרו שמא לרעתכם ניתנה התורה, רק בכדי להתיש כוחכם ולהכניע ליבכם, אז בכדי להפריך מחשבה זו, אביא ראיה ממלאכי השרת שאין בם היצר הרע ובכל זאת נתאוו לתורה כי התורה היא שעשועיו של ה'. ולא נתתי לכם אלא לטובתכם, שמפני שאתם עזים – יש בכם היכולת ללמוד תורה כי "לא הבישן למד" ואתם לא מתביישים מפני המלעיגים כמאמר יהודה בן תימא בפרקי אבות (ה, כ): "הוה עז כנמר..." ועיין בעניין זה בטור אורח חיים סימן א' ובבית יוסף שם.

ויהי רצון שעל ידי לימוד התורה יתקיים בנו מאמר חז"ל: "ובעבור תהיה יראתו על פניכם, זו הבושה". (ירם משה)

הליכות עולם לו

תפילה בציבור

"תוכחה מגולה לאותן האנשים שהם בעיר ומתעצלים לילך לבית הכנסת להתפלל מנחה ומערב". (משנה ברורה סימן כ' סעיף קטן נ"ב)

"חייב לילך בכל יום בקר וערב להתפלל בעשרה עד מיל (אלפיים אמה), שתפלת הציבור אף על פי שהיא מצוה מדבריהם, היא גדולה ממצות עשה של תורה הואיל ומקדשין בה שם ה' ברבים, שהרי מותר לעבור על מצות עשה של תורה ולשחור עבדו כדי להשלימו לעשרה, כמו שכתוב בירורה דעה סימן רמ"ז". (שו"ע הרב בעל התניא סימן כ').

לעילוי נשמת האשה החשובה מרת שרה גולדה קופמן ז"ל בת הרה"ג רבי אלימלך וובר ז"ל

לעילוי נשמת הרבנית הצדקנית שהייתה מפורסמת במעשי חסדיה הכבירים – מרת יהודית רובינשטיין ז"ל – נפטרה ב' ניסן תשע"ג

בסיעתא דשמיא

מחידושי העורך שליט"א

שאלות קצרות ותשובות בצידן על הפרשה:

1. שאלה: מה הקשר בין תחילת הפרשה לסופה?

תשובה: על הפסוק שפותח את פרשתנו – "אתם ניצבים היום כולכם לפני ה' אלוקיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושוטריכם כל איש ישראל" כותב בעל הטורים: "כל איש ישראל – וסמך לו (בפסוק הבא) המילה "טפכם". וזה בא לומר שיהיו ישראל בעיני הראשים לנהלם כטפם". ומכאן מובן מדוע הפסוק שמסיים את הפרשה מדבר אודות אבותינו אברהם יצחק ויעקב" כי כאמור הם מנהלים אותנו כטפם".

2. שאלה: מדוע הפסוק השני המופיע בפתיחת הפרשה פותח בלשון רבים "טפכם נשיכם" ומיד עובר ללשון יחיד – "ווגרך" במקום לומר "וגרכם"?

תשובה: התורה באה לצוות עלינו בזאת עד כמה עלינו לאהוב את הגרים ולקרובם לעם ישראל. עלינו להעניק תחושה לכל אחד מהם כאילו הוא הגר היחיד שהצטרף לעם ישראל.

3. שאלה: מדוע המילה "היום" מופיעה בפסוק שפותח את הפרשה מיד לאחר שתי המילים הראשונות של הפסוק ואילו בפסוק השלישי היא מופיעה בסוף הפסוק?

תשובה: המושג "היום" – בא לשדר אהבה, חביבות ואהדה. כשאנו הולכים למכולת, אנו מבקשים את הסחורה שהובאה היום. כאשר נולד תינוק בן יומו – הוא משמח אותנו ואהוב עלינו ביותר. וכך גם בנוגע לכל דבר חדש שהיום מתקבל אצלנו.

ומכאן מובן שבשל העובדה שהפסוק הראשון מדבר על ישראל בכללותם – "אתם ניצבים" מיד מופיעה המילה "היום" וזאת מכוח חביבותם של עם ישראל, בדיוק כפי שתפילה בציבור מקובלת יותר מתפילת יחיד. ואולם הפסוק השלישי מתייחס ליהודי בלשון יחיד, ולכן שם המילה היום מופיעה בסוף

בכי שגרם לישועה - חלק שני ואחרון

בחרדה ממתין לבאות.

השוער, שפתח לפניו את השער, התבונן בו רגע, אך במקום לפצות פיו ולשאלו למבוקשתו פרץ בצחוק רועם.

היהודון העלוב והנפחד בידח את לבבו של השוער. קול צחוקו של השוער עורר את התעניינותו של מישוהו, ששהה בפנים הגן. הלה הגיע בדילוג אל השער ושאל בקול צרחני את השוער לפשר צחוקו.

רבי יעקב התבונן בנער שפנה אל השוער, ומשום מה נדמה היה לו, כי הנו מכירו.

"היהודי הזה גרם לי לצחוק, תיאודור חביב!" - הורה השוער באצבעו על רבי יעקב, שעמד סמוך ונרגש מעברו השני של השער.

"אתה הוא זה! אתה! נכון שאתה הוא זה שקנית לי כרטיס הביתה, כאשר נפרדתי מאביך..."

הנער העיף מבט מהיר ביהודי הלזה ולפתע החוויר. הוא החדיר את מבטיו ברבי יעקב דומם, ולפתע דילג לעברו, ותוך שהוא מושיט לו שתי כפותיו, הצטווה נרגש: "אתה הוא זה! אתה! נכון שאתה הוא זה שקנית לי כרטיס הביתה, כאשר נפרדתי מאביך?"

התרגשותו של רבי יעקב לא ידעה גבולות. בקושי הצליח להנהן בראשו כדי לאמת את דברי הנער.

ובעוד השוער מביט בהשתאות במראה שלפניו, משך הנער אחריו את היהודי תוך שהוא מלהג בקולי קולות: "בוא נא, אדם יקר! כמה התאוותי להציגך לפני אבי! כמה ישמח אבי להכיר אדם אציל שכמוך, שהתפנה מכל עסקיו כדי לסייע לי לשוב לביתי. הזוכר אתה את הכריכים והמתקנים, שקנית עבורי? יתכן ששכחת, אך אני זוכר זאת יפה יפה..."

צווחותיו הנרגשות של הנער הוציאו את הגנרל מביתו. בפתח הבית פגש בבנו ה"מוביל" עמו יהודי נרגש ומיוזע.

"מה ההלצה הזאת, תיאודור?" נזף בו הגנרל בחומרה.

רבי יעקב בציץ מן הצד והבחין באדם קישח למראה, שאינו מעורר כל רצון לפתוח לפניו את הלב ולבקש ממנו רחמים.

ברם תיאודור בנו לא שעה לדברי אביו. "איזו הלצה, אבא?! - דיבר נעלב - הכר נא המשך בעמוד הבא

כ"ק האדמו"ר מסטרופקוב שליט"א בעת סידור קידושין. סטרופקוב היא ענף מחסידות שינווה וצאנז

הסוחר, ברם בהיותו מאמין גדול ברבי, קיבל דבריו בלא פקפוק, ובתפילה על שפתיו הכין עצמו מיד למסע. ידידים ומכרים טובים היו לו לרבי יעקב בוונה, ובעזרתם התברר לו במהרה, מי מטפל בעניינו, ברם עם היוודע לו הדבר נחל מפח נפש ידידיו רמזו לו, כי אותו גנרל ידוע כאדם קשה עורף, תקיף ומלא יוהרה. בנוסף ל"מעלותיו" אינו מצטיין באהבת ישראל יתירה.

שמע הסוחר את רמזי ידידיו, ואבן כבדה התרבעה על ליבו. איככה יעז לגשת אל גנרל רם מעלה, רשע וגאות, ולבקש אצלו רחמים על ה"פושע" וה"גזלן", ש"עשק" את הצבא המלכותי?!

ברם דברי הרבי עמדו חיים לנגד עיניו. הוא האמין בכל לבו, כי למרות שדרך הטבע אינו נראה כאן פתח לישועה, הרי שרבות הדרכים, בהן יכול הקדוש ברוך הוא לעזור לבן אדם, הרי אלו רק נסיונות כדי לנסות בהם את האדם לראות היאך עומד הוא בפניהם, ועד היכן מגיע בטחונו בה' יתברך.

בלב רגש עמד רבי יעקב לפני שער הברזל הכבד, המפותח ורקוע בפתוחים אומנותיים

במחשבות אלו פנה רבי יעקב לילך לביתו של הגנרל. טירתו הגדולה של הגנרל מוקפת היתה בחומה גבוהה, ושונים פורחות משתרגות על מעקותיה. בלב רגש עמד רבי יעקב לפני שער הברזל הכבד, המפותח ורקוע בפתוחים אומנותיים. הוא משך במצילה בידיים רוטטות, שנשמעו לו בקושי, ועצר נשימתו

הל רב בעיירה נהר לתחנת הרכבת. רבי יחזקאל משינווה אמור היה לפקוד את העיירה. הרציף געש והמה מהמולת תושבי העיירה שיצאו לקראת רבי יחזקאל מגודלם ועד קטנם. בין הנדחקים לקבל שלום מהרבי היה גם אחד הסוחרים בעיירה. כאשר עמד הסוחר לפני הצדיק הישיר בו הרבי את עיניו ואמר: "האם אינך שומע קול בכי, הבוקע מאחת הזויות של הרציף?"

הסוחר המופתע שהתקשה לשמוע את כל הבכי פילס דרכו דרך הקהל כדי לקיים את מצוות הרבי. על גבי אבן ישב נער כבן שתיים עשרה שיבב וגנח והליט את פניו בידיו. מראהו לפי שערותיו הבהירות היה כבנו של אחד הנוצרים האמידים.

לשאלתו לפשר בכיו השיב הנער כי הגיע עם אביו אבל איבדו בתוך הקהל הרב שהיה במקום, הוא נעלם כאילו בלעתו האדמה כשלא נותר לו כסף. הסוחר הקשיב לסיפורו של הנער הנוצרי ונועץ עם הרבי לנגד עיניהם המשתאות של הנאספים. הוא המליץ לתת לו כסף, לקנות לו אוכל וכרטיס נסיעה למקום יעדו של הילד ששמח על הישועה הבלתי צפויה.

לא ארך הזמן ולסוחר נפלה הזדמנות לספק לצבא האוסטרי מעילים הוא חתם על העיסקה, לאחר מעשה הוא נוכח לדעת למורת רוחו כי יפסיד הון רב כתוצאה מהעיסקה. להצעת החייט הראשי הוא חסך בלבד וקיצר את המעילים. לאחר תקופה קצרה הוא קיבל זימון למשפט על כך שסיפק סחורה לא מתאימה לחיילים הוא זומן לגנרל על מנת לעמוד לדין על הונאת הצבא. במר ליבו הוא נזכר ברבי יחזקאל משינווה. הוא ביקש להנכנס אליו ולקבל את עצתו. לאחר הפצרות רבות נאות הגבאי להכניסו בהקדם לרבי.

כאשר יודע לו הדבר, עליו לסור לביתו של אותו גנרל ולספר את האמת לאמיתה

הרבי דיבר עמו קצרות: עליו לנסוע תיכף ומיד לוינה, שם עליו להתעניין מיהו הגנרל, המטפל בעניינו. כאשר יודע לו הדבר, עליו לסור לביתו של אותו גנרל ולספר את האמת לאמיתה. היות כי ידע שיפסיד כל רכושו בעסקה הלא מוצלחת, החליט לקצר במידת המעילים כדי שלא להינזק לכל הפחות, שלא לדבר כבר על רווחים.

דברי הרבי אמנם תמוהים היו בעיניו של

בכי שגרם לישיועה המשך מעמוד קודם

את מצילי ואיש חסדי – אותו יהודי טוב לב, שקנה לי כרטיס לשוב הביתה".

החומרה סרה מעל פניו של הגנרל, נדמה היה לו לרבי יעקב, כי חיוך קל מרפרף על שפתיו הדקות.

"אאה!" – המהם הגנרל "זה משהוא אחר!"

הוא הושיט את ידו לרבי יעקב וביקש ממנו לאשר את דברי בנו. רבי יעקב השיב במנוד ראש צנוע.

עתה צעד רבי יעקב מאושש ובלב מלא בטחון. במו עיניו חזה בישיועת ה', הזולגת עליו טיפין טיפין. הגנרל הזמינו לחדר נאה ומרווח וכיבדו לשבת בכורסא מפוארת.

"תיאודור!" – פנה אל בנו – "גש וצווה להכניס תקרובת!" הנער התחייך אל רבי יעקב בחיבה ויצא מן החדר.

"סלח נא לי" – פנה הגנרל אל היהודי – "על אשר לא קיבלת עדיין את כספך בחזרה, מרוב התרגשות שכח בני את כתבתך..."

תמהני, כיצד זה שמעת את בכיו של בני? הלה סיפר לי, כי שעות ארוכות ישב ובכה, ואיש לא ניגש אליו

רבי יעקב החווה בידו והוסיף, כי אין לו שום חפץ בקבלת החוב וכי העזרה שהגיש לבנו חביבו, יקרה לו מכל תשלומים.

הגנרל השתקע לרגע במחשבותיו ולפתע שאל: "תמהני, כיצד זה שמעת את בכיו של בני? הלה סיפר לי, כי שעות ארוכות ישב ובכה, ואיש לא ניגש אליו, איך זה קרה שהבחנת בו?"

"מה הביאך עתה לסביבתנו?" – שאל שוב הגנרל.

מייסד חסידות סטרופקוב רבי אברהם שלום הלברשטאם זיע"א

עתה סיפר רבי יעקב לגנרל את השתלשלות העניינים בהוסיפו כי גם לוינה נסע בעצתו של אותו צדיק משינווה, שיעץ לו להיפגש עם הגנרל ולספר לו דברים כהווייתם.

שמע הגנרל את הסיפור, הרהר ואמר: "דומני, כי עד עתה מסורבלים מדי המעילים, שלבשו אנשי הצבא. הגיעה העת לתקן את הדברים. אודה ואומר, כי למעשה צריכים אנו לכתחילה להזמין עבור הצבא מעילים במידות שספקת, ואם כך הדבר – הרי שלא מעלת בעבודתך; להיפך! גרמת לדבר טוב!..."

רבי יעקב הביט מופתע בפני הגנרל, שליטף קלות את לחיו של בנו יחידו, שישב על גבי מסעד כורסת אביו. "מה דעתך, תיאודור?" – פנה הגנרל אל בנו – "צריך לשלם לו לבעל טובתך... ודאי, אבא! ודאי!" – השיב הנער בשמחה.

רבי יעקב נסע לביתו שמח וטוב לב. במשך כל זמן הנסיעה לא פסק מלהרהר בהתרחשויות המופלאות, שהתרחשו עמו

הבחירה האמיתית המשך מעמוד ראשון

לחלוף מעלינו מבלי שנשקע בבוץ וברפש שמלווים אותה ובזכות קבלת החלטה טובה זו נזכה לכתביה וחתימה טובה ולשנה טובה ומתוקה בעזהש"ת.

רבינו וברך אליך

להתכונן ליום הדין הפרטי שמצפה לו ולעשות את כל מה שביכולתו בכדי לצאת זכאי במשפט ולהכתב בספר החיים – ספרם של הצדיקים.

אז בואו אם כן ניתן למערכת הבחירות הזאת

הודעה חשובה

המעוניינים להגיע לקבלת הקהל של הרב עדו ובר שליט"א תלמידו של הגה"צ רבי משה ובר זיע"א בכדי להיוועץ בענייני מציאת הזיווג, שלום בית, חינוך ילדים ופרנסה על פי תאריך לידתם ושמותיהם,

יתקשרו לטל. 02-5828284

תיקון החיד"א להצלחה, רפואה, פרנסה ומציאת הזיווג - טל' 02-5828284

מוינה נסע הישר לשינווה להודות לו לצדיק על "עצותיו המופלאות".

כאשר הגיע לביתו, כבר מצא הודעה, המבשרת לו, כי בית המשפט הצבאי מבטל את התביעה, ולפי הנתונים המתקבלים יזוכה בעוד מספר ימים בסכום זה וזה על חשבון המעילים הטובים, שסיפק לצבא.

רבי יעקב שמט את המכתב מידו. דמעות אושר יהודיה להקדוש ברוך הוא נקוו בעיניו.

בשורה משמחת ומרנינה

הספר שמובטח שבייעתא דשמיא יביא ברכה ושמירה לכל בית בישראל

לקראת הימים הבאים עלינו לטובה, חובה וזכות להביא לכל בית בישראל

את הספר "ירים משה"

על התורה, על פרקי אבות ועל המועדים של הגה"צ המשפיע

רבי משה ובר זיע"א

אשר בו שזורים סיפורים מדהימים ומרתקים בליווי תמונות מרהיבות עין

ניתן בעז"ה לרכוש את הספר בתנויות הספרים המוכרות וגם בטל. 058-5828284

הדיסק שישינה בעזרת ה' יתברך את חייכם לטובה.

בימים אלה יצא לאור הדיסק "שמעו ותחי נפשכם" על חמשה חומשי תורה בליווי נעימות חסידייות מפורסמות.

המלקט: המשפיע הגה"צ רבי משה ובר זיע"א. העורך והמגיש: תלמידו כבנו הרב עדו ובר שליט"א

ניתן להשיג דיסק זה במחיר סימלי ברשת חנויות גל-פז.

עלון זה יוצא לאור לזכרו של נסים בן נוריה נסים ז"ל - נלב"ע כ"ח באדר תשע"ח

